

Universitätsbibliothek Wuppertal

Lukianu Hapanta

Lucianus <Samosatensis>

Basileae, 1619

Leontichus, Chenidas, et Hymnis

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1546](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1546)

ῥαίσιον, ὁ μοιχὸς, ὁρῶ ξηλοτύ-
 πας. Λυ. ἐν ἡλίῳ οὐδ', ὃ λόσ-
 σα, καὶ ταῦτα, ἱρῶντα, ἱφα-
 ψάμφορ αὐτόν; ἰό. ἔκοιτο σὺ
 μὲν ἦδ' ἐπέπασσα. βόλη δ', ἀνε-
 τιθυπέσω σε καὶ αὐτὴ, ὁρῶ ἰσο-
 μένη δικαίως ἰρ ὧ μίρεα;
 Λυ. μηδ' αὐτῶς, ἀπὸ πίνων ἡμῶν
 ἦδ' ἡ, καὶ Πυθιάς μὲν ἡμῶν
 ἄξιον ἦδ' αὐτῶν παρ' ἂναι τοῖς
 σπονδαῖς. ἰό. παρ' ἔσα. οἶα πεί-
 πουθα ἦδ' οἶ, ὃ ἡνναϊότατε
 βραϊσκόρ, Πυθιάς; Πυ. ἀπὸ
 καὶ δικαίως ἡμῶς ὁ αὐτὸς,
 ὡς μὲ μοι χαλίπασαι, πλὴν
 τὸ δ' αὐτῶν ὄρα, ὃ Λυσία, μῦθι
 ἔπης τὸ περὶ τῆς λόμης.

idem ipse reconciliavi quoque vos: quare non est cur mihi sus-
 censeas, ni istud quaeso vide, Lysia, ne cui de coma quicquam
 dixeris.

ΛΕΟΝΤΙΧΟΣ, ΧΗ-
 νιδας & Ἱμνίς.

EΝ δὲ τῇ πρὸς τοὺς Γαλά-
 τας μάχῃ, ἔπει, ὃ Χη-
 νιδά, ὅπως μὲν περὶ ξη-
 λασα τῶν ἄλλων ἱππέων ἐπὶ
 τοῦ ἵππου τοῦ λακοῦ, ὅπως
 ἔοι Γαλάται, καὶ τοῖς ἄλ-
 πιμοῖ ὄντες, ἔπρασιν ὄνθες,
 ὡς

istum mœchum, quem zelot-
 typia prosequeris. LY.
 Quid igitur? annon conue-
 niebat hoc: præsertim amantem,
 & qui ipse contractauerat? IO.
 Promde tu quidem iam persuasus es ut credas.
 Vis autem & ipsa vicissim tibi
 agrè faciam, ut quæ merito
 vicissim irascar tibi? LY.
 Nequaquam, sed bibamus
 iam, Pythiasque hæc unâ
 nobiscum. Aequum enim est
 adesse ipsam reconciliationi
 faciundæ. IO. Aderit. Qualia
 autem propter te passa sum,
 ὃ generosissime adulescentum
 Pythias? PYT. At

LEONTICHVS,
 Chenidas, & Hymnis.

IN pugna autem contra
 Galatas, die Chenida,
 quo pacto ipse quidē ante
 ceteros equites cursu puectus
 fuerim, ex quo insidēs cādido:
 Galatæ autē, tamesi fortes
 aliqui bellatores, trepidā
 rint cōtinuò ὃ vbi aspiciebāt

¶ ¶ ¶ s ¶ ¶

ὡς εἶδόν με, καὶ οὐδ' ἄς ἔτι ἦν.
 οὐ τότε τοίνυν ἐγὼ τὴν ἰσχυρὰν
 ἄλυσαν ἀντιπαρὰ τὸν
 ἑκπαρθρον αὐτῶν, καὶ τὸν ἑπ-
 πορον. ἐπὶ δὲ τὸ σωτικὸν ἔτι
 αὐτῶν (ἦσαν γάρ τινας). οἱ
 ἑμῶν, Ἰσχυροὶ μὲν τὴν
 φάλαγγα, ἐσπασίον δ' οὖν
 παραγόντων αὐτοῖς) ἐπὶ τῆς
 ἐγὼ σπασάμεν τὴν σπᾶ-
 θλιν, ἅπαντι ὡς θυμῷ ἐπιλά-
 σασ ἀναπέτω, μὴ ὅσον ἐπὶ
 τοὺς πεσῶτας αὐτῶν τῆ ἰμ-
 βολῇ τοῦ ἵππου. ὡς ξίφος δ'
 καταγυγῶν. διέτιμον τῶν
 ἠοχαγῶν ἐνός ἐς δύο τὴν
 καταλήξοντες ἑκάστην ἑμῶν
 δὲ ὡς Χλωίδα, μετ' ἀλίγοις ἰ-
 πέσεν, ἢ ἀνφρονῶντων Χη.
 ὅτι γὰρ ὡς Λιοντίχη, περι-
 φλαγονίαν ἱμονομάχου
 ὡς σατραπῆς, οὐ μεγάλα ἰπ-
 δάξω καὶ τότε; Λι. κατα-
 πέμνησας, ἐκ ἀχρῶν οὐδ'
 ἐκένυς τῆς πράξεως ὁ γὰρ
 σατραπῆς μέγιστος ὦν, ὁ
 ἠλομάχων ἄριστος ὁκαρῶν
 υἱα,

thre commonuisti facinoris, haudquaquam etiam illius in-
 gerosi. Nam satrapa ipse cum corpore quidem esset maximus,

me, neque quisquam amplius
 subsistere sustinuerit. Ibi igitur
 tum ego lancea quidem
 emissa transfixi praefectum
 ale ipsorum, una cum equo.
 Contra eos autem qui con-
 ferti adhuc resistebant (erat
 enim nonnulli qui persiste-
 bant, phalange quidem so-
 luta, in quadrangulam au-
 tem aciem aggregatis ip-
 sis) progressus, arrepto gla-
 dio, ac totis animis facto in
 illos impetu, in fugam quidem
 conuerto, circa septem eo-
 rum qui in prima acie pu-
 gnabant, equi incursu: gla-
 dio autem impacto, manipula-
 rii unius ducis caput in duas
 partes disseco, una cum ipsa
 galea Vos autem, Chenida,
 paulo post superurnistis, fu-
 gientibus iam illis CHE.
 Nam cum, Leontiche circa
 Paphlagoniam singulari prae-
 lio cum satrapa illo con-
 gressus es, annon tum quoque
 praeclarum facinus ac ma-
 gnum edidisti? LEO. Pul-

ἦν, καὶ ταφροσύνας ἔβηλω-
 κῆ, πεπλησῖας ἐς τὸ μίσου,
 ἀπὸ κατῆ, ἢ τις ἰθέλοι αὐτῶ
 μονομαχῆσαι, οἱ μὲν ἄλλοι
 καὶ πεπλησῖας, οἱ ποταχοὶ
 καὶ οἱ ταξίαχοι, καὶ ὁ ἑγγυμῶν
 αὐτὸς, καὶ τοὶ οὐκ ἀγγυμῶν
 ἀνθρωπῶν. Αἰετοχμῶς γὰρ
 ἑγγυμῶν καὶ Αἰτωλὸς, ἀπον
 τιτῆς αἰετῶ. ἰγὰ δὲ ἑχιλιάρ-
 χου ἔτι. ἑχιμῶς δὲ ὄμως,
 καὶ τὸς ἑταίρους ἐπιλαμβανο-
 μένης ἀποφάσκει. ἰδὲ δὲ οἱ
 κισσαν γὰρ ἑπὶ ἑμῶ, ὄρωντων
 ἀποφάσκει μὲν τὴν βάρβα-
 ρον ἐπιχρῆσιν ὡς ὄπλοις, μί-
 γαντι, καὶ φασὶν ὄντα τὴν
 λόγῳ, καὶ ἑραδαίου τὰ πῶ
 λόγῳ. Χη. ἰγὰ δὲ ἰσασα
 τότε, ὃ Λιόντιχ, καὶ οἶδα
 ὡς ἀχόμω σου, Λιόντιχ
 μὴ πεκινδυνώσῃ. ἀδῶ.
 τα γὰρ ἡμῶ μοι, σοῦ ἀφθασ
 γόντ. Λη. ἀπὲ ἰγὰ τολ-
 μῶσας,

atque terribilem indutum galeam, & præterea lanceam quo-
 que vi multa librantem. CHE. Nimirum ego quoque
 tum metui, Leontiche, & scis quo pacto instabam tibi præ-
 cando, ne præ alijs periculo committere te velles. Nam mi-
 hi vitæ hæc ingrata futura erat, te morte amisso. LE. At ego

μίσας, παρῆλθορ' ἰς τὸ μέσον,
 ἔχθρον τῷ Παφλαγόνῳ ὁ.
 πλισμένῳ, ἀπὸ πάγκησῳ
 καὶ αὐτός. ὥς βοῆ ὄνους, ἰγῆ.
 κῆδ' ἢ παρ' ἡμῶν, καὶ παρὰ τῷ
 βαρβάρων ἔγνωισάν με γῆ.
 λακῆνοι ἰδόντων. ἀπ' ἑπὶ πῆλ.
 τῆς μάστιγος, καὶ τῶν φελά.
 φωνῶν ἢ λόφον. ἀπὶ, ὃ Χλωίς
 διατίνε μὲ πάντων τότε ἄκα.
 ζορ; Χη. τίνε δ' ἄκω, ἢ Ἀχιλ.
 λῆ, καὶ Δία, ὃ Θέτιδος ἢ Πη.
 λῆος; ἄτος ἔπρετι μὲν σοι ἢ
 ἄόρυς, ἢ φοινικὶς δ' ἐπὶ λῶθε,
 καὶ ἢ πῆλτι ἰμάριμαρ. Λι.
 ἐπὶ τῷ σωίεμῳ, ὁ Βάρβαρῳ
 πρότερον τιπῶσα με, ὅτις
 ζορ ὄσον ἐπιψάσας ὃ δό.
 φασι, μικρὸν παρὶ τὸ γόνυ. ἔ.
 γὼ τῷ Διλάσας τῷ ἀσπίδα τῷ
 σαείης, πῶω δ' ἔμπάξ' ἄς τὸ
 εἶργον, ἔτ' ἐπιβραμῶν, ἀπὶ
 διροτόμικα τῷ σπάθῃ ἔως
 θῆως καὶ τὰ ὄπλα ἔχων, ἰπας
 νῆλθορ, ἅμα ἢ τῷ λεφαιλῶ
 ἐπὶ τῷ σαείης πιπηγῆσιν λέξ.
 μίσην, ληδμένῳ ὃ φόνω.
 Υμ. ἀπαγε, ὃ Λιόντιχῆ, μίας
 εὐὰ

referens inde redeo, caput quoque unà summa fixū lancea por-
 tens, eade videlicet lotus ac madens. HY. Apage, Leoniche,
 fada

tum præ ceteris ausus, pro-
 cessi in medium, non peius
 neque ipse Paphlagone illo
 armatus, sed totus aded au-
 ro collucens. Quare clamor
 statim coortus est & à no-
 stra parte, & à barbaris.
 Agnoscebant enim etiam illi
 me videntes, & maxime ex
 pelta, & phaleris, & cri-
 stis. Dic quaeso Chenida, cui-
 nam me tum omnes asimi-
 labant? CHE. Cui auitem
 alteri, quàm Achilli, per Io-
 uem, Thetidis & Pelei filio?
 Ita decebat quidem te gaz-
 lea, efflorebat autem pur-
 pura: pelta verò etiam fulgu-
 ris modo coruscabat. LE.
 Postquam autem ad manus
 ventum est, Barbarus ille
 prior vulnerat me modicè,
 quasi perstringens hasta pau-
 lum supra genu. Ego verò
 adacta per clypeū læcea, to-
 tum viringæ pectus illius trās-
 uerbero: atque exinde accurs-
 rens, ceruicem quoque gladio
 amputo facillè, armaque illius

ρὰ ταῦτα ἢ φοβρὰ πρὶ σοῦ
 τῷ Διῳγῆ, καὶ ἂν ἄρ' ἴσι σε ἐθ
 πρὸς λήθη, ἢ ὅπως συμπίου ἢ
 συγκοιμηθοίη. ἔγωγ' οὐδ' ἄρ
 πημι. Λι. Διπλάσιον ἀπόλα
 βὴ τὸ μίσθωμα. Υμ. ἔν ἄρ
 ἰπομένωμι ἀνδροφόνῳ συγ
 καθώδασθαι. Λι. μὴ δίδιδι, ὦ
 Υμνί, ἐν Παφλαγόσιρ' ἐκείνα
 σέπρακται, οὐδ' ἂν ἄρ' ἴσω
 ἄγω. Υμ. ἀπ' ἰναγῆς ἀνθρω
 πῶ ἔσ, καὶ τὸ αἶμα λατῆσι
 σου ἀπ' τῆς λεφθαῆς τῷ βαρ
 βάρη, ἢ ἔφρον' ἐπὶ τῆ σαι
 σῆ. ἔπ' ἔγδ' ἴδεν ἀνδρα π
 εβαλῶ, καὶ φιλήσω; μὴ, ὦ
 Χάριτον, ἤνοιτο. ἔδρ' ἔρ' οὐ
 τῶ ἀμάνων τοῦ Διμίον.
 Λι. καὶ μὴ ἔμι ἔδρ' ἐν
 ἔτις ὄπλοις. ἔδ' οἶδα, ἠράδης
 ἄρ. Υμ. ἀκούσα μόνον, ὦ
 Λιόντιχη, ναυτιῶ, καὶ φείσω,
 καὶ τὰς σκίας μοι δοκῶ ὄ
 ρῃρ, καὶ τὰ ἔδωλα τῶν πε
 φρονουμένων, καὶ μάστιγα, τῷ
 ἀδελφί λοχαγῶ, ἐς ἄλο τῶν λε
 φανῶ

illas ombas videre mihi videor & simulachra occisorum,
 & præcipue miseri illius manipularij præfecti, cuius tu
 caput

fœda sceleratâq; hæc, atque
 adeò horribilia de te ipso
 narras: neque verò te am
 plius ne aspexerit quidem a
 liquis, cruore ac tabo ita
 gaudentem, nedum bibat
 tecum, aut concumbat. Es
 go certè igitur hinc abeo.
 LEO. Quin duplam acci
 pe mercedem. HY M. Non
 potero cum viro cadibus
 polluto concumbere. LEO.
 Ne metus, Hymni. Nam il
 la tum in Paphlagonia ge
 sta sunt, nunc auitem pacem
 hic ago. HY M. At homo de
 uotus & execrabilis es, &
 cruor ex capite Barbari il
 lius quod in lancea fixum
 portabas, in te desillabat.
 Egone igitur ut talem vi
 rum amplectar & osculer?
 absit, ô Charites. neque ea
 nim iste talis carnifice me
 lior. LEON. At verò si
 me vidisses in armis, sat
 scio, amâsses. Hymni. HY M
 Audies solùm hæc, Leõtiche.
 nauseo, atque horreo, ipsâq;

φάλλω διχρημύς. τί οἶα, τὸ
 ἔργον αὐτὸ, καὶ τὸ αἶμα ἢ θεα.
 σαίμω, καὶ καμύσας τοὺς νε-
 κρέσι: κθανῆν γὰρ μοι δοκῶ,
 ἢ εἰ ἀλλυτρώνα πόποτι φο-
 νεύωμυρον ἔειδον. Λε. ὅπως ἀ-
 γνηνὺς, ὦ Υγνί, καὶ μικρόψυ-
 χος εἶ; ἐγὼ δὲ ἄρρω καὶ ἴδωσι.
 ὁδὸν σὺ ἀκούσασιν. Υγ. ἀπὸ
 τίρπι τοῖς διηγήμασι τούτοις,
 ἤτινας Λημνιαδάς ἢ Δαναί-
 δας εἴροισι: ἐγὼ δὲ ἀκρῆχω
 παρὰ τὴν μητέρα, ἕως ἔτι
 ἡμεῖς ἐσίμ. ἔπου καὶ σὺ, ὦ
 Γραμμὴ, σὺ δὲ ἔρρωσο χιλιάρ-
 χων αἰετα, καὶ φονεῦ, ὅπως
 σαρ ἄν ἐθελῆς. Λε. μῆνον,
 ὦ Υγνί, μῆνον, ἀπελάσσε-
 θε. Χη. σὺ γὰρ, ὦ Λεύτιχη,
 ἀφελῶ παλαιστικῶν κατεφό-
 βησας, ἰπισέων λόφους,
 καὶ ἀπιθάνους αἰεσίας δι-
 ξίμων. ἐγὼ δὲ ἑάρων ὀδύς, ὅπως
 χλωσά ἐγχετο, ἔτι σὺ τὰ κα-
 τὰ τὸν λοχαγὸν ἰκῆνα δι-
 γρημύς, καὶ σιωέσασιν τὸ πρό-
 σσωπον, καὶ ἠέφειξεν, ἰπῆ
 καὶ

morando. Ego verò statim videbam quo pacto expallē-
 scēbat, eum tu adhuc illa quæ circa manipularium facta es-
 sent, narrares: contrahebatq; vultum, & exhorrebat aliquantū

caput in duas partes diffē-
 cuisti. Quid putas igitur si
 ipsum opus aspicerem, &
 cruorem manantem, & ias
 centium cadauera? Enori-
 tura certē mihi videor, ut
 quæ nunquam ne gallū qui-
 dem gallū naceum occidi vi-
 derim. LEON. Adēone
 autem ingenerosa Hymnī
 es, & pusillanimus? Ego ve-
 rō oblectatum iri te puta-
 bam audiendis istis. HYM.
 At huiusmodi narrationibus
 oblecta, si quas Lemniades
 inueneris, aut^a Danaides.

Ego autem hinc ad matrem
 curriculō abibo, dum adhuc
 dies est. Sequere & tu Grā-
 me. Tu verò vale, Tribunos
 rū optimē, & occisor, quot
 quot etiam volueris. LEO.
 Mane quæso, Hymni, mane.
 Abije. CHEN. Nempe
 Leontiche, puellam simpli-
 cem territasti, concuendō
 cristas, & incredibilia quæ-
 dam præclare facta comme-

καὶ ἀκούσῃ τὴν λεφαλλὴν
 ἴφης. Λε. ὦ μὲν ἱρασιμώτερος
 ὦ αὐτῆ φανείῃ ἀπὸ τῆ σὺ
 με πεσοπολόηκας, ὦ Χλωί-
 δα, τὸ μονομάχιον ἵποβα-
 λῶν. Χη. ἔν ἴδῃ ἢ σιωπῆ-
 ψάδιδά σοι, ὄρῶντα τὴν
 αὐτίαν τῆς ἀλαστονείας; σὺ δὲ
 πολὺ φοβερὸν αὐτὸ ἐποίη-
 σας. ἔσω ἢ, ἀπέτριμθ τὸ κα-
 κοδαίμονος Παφλαζόνος τὴν
 λεφαλλὴν, τί καὶ κατέπηξας
 αὐτὴν ἐπὶ τῆς σαείσεως, ὡς
 σὺ καταρξῆς τὸ αἶμα; Λε. τῷ-
 ὅ μὴ ἀρὸρ ὡς ἀληθῶς, ὦ Χλωί-
 δα, ἐπὶ τὰ γένημα οὐδὲ κακῶς
 συνήπιδασθ. ἀπὸ τῆ δ' οὐδ' ἔχ-
 πῆσον αὐτὴν συκαθιδέου-
 θουσαρ. Χη. λέγω οὐδ', ὡς ἐ-
 ψάσω ἅπαντα, γυναικῶ
 αὐτῆ δόξω βυλόμην. Λε. αὐ-
 σχῶν, ὦ Χλωίδα, Χη. καὶ μὴ
 ἐν ἀπῶς ἀφίνοιθ. ἐνδ' ἔνι τῷ
 θάτιρον, ἢ μισῆσαι ἀε-
 σινε εἴν δοκῶν, ἢ καθῶν-
 ἀσπ μιλὰ ὕμνιδ' ἐψῆσθα
 ὁμονο.

tum, postquam etiam disse-
 cuisse te caput illius dice-
 bas. LEON. At ego me illi
 amabiliore eò visum iri pu-
 tabam. Sed tu me perdi-
 disti, Chenida, qui vltra hæc
 etiam de singulari certami-
 ne submonuisti. CHEN.
 An non decebas me quoque
 mentiri tecum, quando causa
 sam arrogantiæ istius vides
 bam? Tu verò longè terri-
 bilitera omnia fecisti. Est
 enim amputaris infelicis i-
 stius Paphlagonis caput cur
 idem etiam lanceæ affixisti,
 ita ut eruer in te desillaret?
 LEON. Vnū hoc impurum
 ac detestabile re vera, Che-
 mida. Nam cætera quidem
 non omnino malè conficta
 fuerant. Abi igitur, ac per-
 suade illi ut redeat, mecumq̄
 dormiat. CHEN. Quid is-
 gitur? dicamne quòd omnia
 ista mentitus fueris, dum ges-
 nerofus ipsi videri affectas?
 LE. Turpe hoc, Chenida.

CH. At verò alio pacto non redibit facilè. Proinde alterum
 ex his elige, ut vel odio habearis, dum præclarus bellator vi-
 deri cupis: vel mentitū esse te ista confitearis, & cū Hymnide
 dormiat.

ὁμολογῶ. Δι. χαλεπὰ μὲν
 ἄμφω. ἀρῆμα δ' ὅμως τὴν
 γυνίδα, ἀπιθι οὐκ ἢ λέγει, ὃ
 Χλιδά, ἰψύδα μὲν
 μὴ πάντα
 Δι.

dormias. LEON. Difficile
 sanè utrunque est, sed tamen
 Hymnidem habere malo.
 Abi itaque, ac dic illi, Che-
 nida, mentitum quidem esse
 me, non tamen omnia.

GILBERTI COGNATI
 ANNOTATIONES.

a DANAIDES.] Danaus, cum essent ei quinquaginta filii,
 & Aegypto totidè mares responsum accepit, se à genero interfe-
 ctum iri. quapropter vi nuptias recusaret fratris, secessit Argos.
 Tandem cum ad hoc cogereur, filia mortis parvis coniuges no-
 stit omnes interfecerunt, præterquam Hypermnestra, quæ Li-
 no vivo pepercit : à quo Danaus, postquam annos regnasset
 quinquaginta, interfectus est. Danaides verò dare criminis
 pœnas apud inferos dicuntur, aquis implere fracta dolia co-
 actæ. De quibus Bologninus ex 4. Metamorph. Ovid.

Implebuntq; suas nequicquam Belides urnas,
 Imperio patris, quæ secure viros.

ΔΩΡΙΩΝ ΚΑΙ
 Μυρτάλη.

DORIO ET
 Myrtale.

ΝΥΝ με ἀρκλείας, ὃ
 Μυρτάλη; νῦν, ὅτι
 πρὸς ἐγγρόμῳ δὲ
 σὶ; ἦτε δὲ σοὶ τὰ τσαῦτα ἐχόν
 μισοῦ; ἰρῶν; ὅ; ἀνὴρ, Δισπό-
 τῆς, πάντ' ἠὲ ἔχω. ἐπεὶ δ' ἔχω
 ἢ αὐτὸ ἢ δὲ ἀκείβῳ; σὺ δ'
 ἢ Βιθωδὸν ἔμπορον ἔδρακας

siccus planè iam, tu verò Bithynū isum mercatorè invenisti,
 qui

Nunc me excludis sei-
 licet Myrtale? nunc
 quando ad inopiam
 perueni propter te? At quādo
 tam multa ad te afferebā: a-
 mator, vir, dominus, denique
 nihil non erā. Posteaquā igi-
 tur ego quidem exhaustus ac
 siccus planè iam, tu verò Bithynū isum mercatorè invenisti,
 qui